

عنوان مقاله:

Levisticum officinale Koch. باز زایی غیرمستقیم از کشت کالوس در گیاه دارویی

محل انتشار:

هفتمین همایش بیوتکنولوژی جمهوری اسلامی ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

راحله خطیب زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد باغبانی دانشگاه فردوسی مشهد

مجید عزیزی - دانشیار گروه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد-گروه باغبانی دانشگاه فردوسی مشهد

حسین آرویی - استادیار گروه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

رو شهای بیوتکنولوژیک، امکانی برای تولید مداوم مواد مؤثره ویژه به منظور استفاده در صنایع دارویی و همچنین مجالی برای انتخاب، تکثیر و حفظ ژنوتی پهای مهم و نادر گیاهان دارویی فراهم نمود هاند. تکنیک کشت بافت و باززایی در محیط درو نشیشه ای به عنوان یکی از این ابزار توانسته است گیاهان دارویی با اهمیت را به نحو مؤثرتری در مقایسه با رو شهای سنتی تکثیر و حفظ گونه مهم، اما فراموش شد های از گیاهان دارویی بومی ایران و یکی از ترکیبات (Levisticum officinale) نماید. انجدان رومی اصلی اغلب د مکرد ههای دیورتیک می باشد. به منظور تکثیر درو نشیشه ای و دستیابی به ماده گیاهی کافی، آزمایشی در قالب طرح 1 پی پی ام) و یک تیمار شاهد (BAP 1 (0/5، 5 و 1 / یا حاوی / 1 و 5، 0/5 KIN کاملاً تصادفی با 6 تیمار از هورمونهای 0/5 و 1 پی پی ام) و 3 سطح (0، D/NAA-2,4 انجام شد. برای ریشه دار کردن قلم ههای حاصل، یک آزمایش فاکتوریل با 3 سطح KIN 1 پی پی ام / و یا BAP 5 سطح 1 پی پی ام / 0/5 و 1 پی پی ام) انجام شد. بهترین نتایج شاخه زایی با استفاده از سطوح 1 و 5، 0) BA به دست آمد. تجزیه اثرات سطوح و ترکیبات مختلف هورمونی بر القای ریشه، نمایانگر برتری معنی دار ترکیبات دارای اکسین 2,4- بود. بهترین ترکیب هورمونی از نظر D یا BA، NAA بر ترکیبات فقط دارای (2,4 -BA) و سایتوکینین D یا NAA) شناخته شد. BA 2,4- به همراه 1 پی پی ام D ریشه زایی، تیمار 1 پی پی ام

کلمات کلیدی:

گیاه دارویی، باززایی غیرمستقیم، ریزازدیادی، Levisticum officinale

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/376438>

